

حجة الاسلام والمسلمین

حاج سید علی اکبر ابوترابی رحمته الله

علمیه‌ی مشهد گذراند و از استادان بزرگی چون: ادیب نیشابوری در ادبیات و مرحوم آیت الله شیخ مجتبی قزوینی بهره برد. برای ادامه تحصیل به قم بازگشت و در مدرسه‌ی حجتیه، مستقر گشت و از محضر علمای بزرگ حوزه‌ی علمیه‌ی قم استفاده نمود.

مرحوم ابوترابی با شروع نهضت امام خمینی رحمته الله در سال ۴۲ وارد جریانات سیاسی شد و در تظاهرات مردم قم، در پانزدهم خرداد، حضوری فعال داشت. در هجوم عوامل رژیم ستم شاهی به مدرسه فیضیه، مورد ضرب و شتم قرار

حجة الاسلام و المسلمین حاج سید علی اکبر ابوترابی رحمته الله، در سال ۱۳۱۸ هـ ش. در شهرستان مقدس قم متولد شد. تحصیلات ابتدایی و دبیرستان را با موفقیت طی نمود و موفق به اخذ دیپلم ریاضی شد. پس از آن در سال ۱۳۳۷ با میل و اشتیاق شخصی خودش و موافقت والد معظم شان، برای تحصیلات علوم حوزوی به مشهد مقدس عزیمت نمود و در مدرسه نواب مستقر شد.

دروس مقدماتی و دوره‌ی سطح را با جدیت و تلاش شبانه روزی در حوزه‌ی

گرفت.

با تبعید حضرت امام علیه السلام به نجف اشرف، او نیز به نجف مشرف شد. از درس خارج فقه و اصول معظم له بهره برد. همچنین از محضر شهید آیت الله العظمی غروی - که در سال های اخیر به دست رژیم بعثی به شهادت رسید - بهره علمی برد. علاوه بر آن، در یک بحث خصوصی در منزل حضرت آیت الله وحید خراسانی همراه با جمعی از دوستانش شرکت می کرد.

در نجف اشرف، درس ولایت فقیه حضرت امام را چاپ نمود و به ایران و نقاط دیگر ارسال می کرد و نیز اطلاعیه های امام علیه السلام را به ویژه در مکه مکرمه و حجاز، منتشر و پخش می کرد علاوه بر آن در انتقال پیام ها و اطلاعیه های امام به داخل کشور با فداکاری و شجاعت تمام بارها اقدام

نمود و از هیچ خطری نهراسید. هنگام بازگشت به ایران در مرز خسروی بازداشت و به زندان کمیته و سپس اوین منتقل گردید. پس از آزادی از زندان، فصل جدیدی در فعالیتهای سیاسی ایشان باز گردیده، فعالیت ایشان به صورت عمیق تر شروع شد و به همراه شهید مجاهد سید علی اندرزگو، علاوه بر مبارزات سیاسی، به سازماندهی جهاد

مسلحانه همت گماشت. در این دوره بارها مورد تعقیب ساواک قرار گرفت با شهیدانی چون رجایی، ارتباط نزدیک و همکاری تنگاتنگی داشت. در جلسات ماهانه شهید آیت الله بهشتی شرکت می نمود و از نزدیک با آن شهید عزیز در زمینه جذب نیروهای فعال و تحصیل کرده همکاری داشت. او با سایر مبارزین و علمای مجاهد دوران ستم شاهی از جمله، رهبر معظم انقلاب حضرت آیت الله خامنه ای نیز ارتباط و همکاری داشت که از پیام معظم له به مناسبت درگذشت جانشوز حاج آقا ابوترابی و نیز پیام های سایر شخصیت ها می توان این نکته را احساس نمود. از دیگر فعالیتهای ایشان در آن دوران سرکشی و رسیدگی به خانواده های زندانیان سیاسی می باشد.

آن مجاهد خستگی ناپذیر در شب شهادت شهید اندرزگو همراه ایشان بود. به لطف الهی از گزند مزدوران ساواک مصون ماند.

در جریان پیروزی انقلاب، فرماندهی گروهی را به عهده داشت که کاخ سعدآباد را تصرف کردند. امکانات و وسایل آن را ضبط نموده و به مقامات مسئول تحویل داد.

بزرگوار و فرزندان رشید و پاکدامن او نیز تحت تأثیر اخلاق و منش آن معلم بزرگ اخلاق و پاکدامنی، نه تنها از فعالیت‌های شبانه روزی او اظهار رضایت می‌کردند بلکه خود نیز همکار و همراهی دلسوز، برای او بودند.

حجة الاسلام والمسلمین ابو ترابی دوران بعد از اسارت را در کنار مصیبت زدگان، بر بالین افراد مریض و ناتوان، در مجالس دعا و معنویت، در حال سرکشی و تفقد از آزادگان و ایثارگران و پی‌گیری دردها و مشکلات آنان گذراند. بیشتر روزها روزه بود. برای خدمت به بندگان خدا، لحظه‌ای را از دست نمی‌داد. در جایگاه نماینده‌ی ولی فقیه در امور آزادگان نیز تلاش نمود تا مایه عزت و تقویت نظام مقدس جمهوری اسلامی و مقام معظم رهبری باشد هر مشکلی را تحمل می‌نمود و در حد امکان باری از دوش نظام اسلامی برمی‌داشت.

در دو دوره‌ی نمایندگی مجلس شورای اسلامی (مجلس چهارم و پنجم) با نطق‌های خود، مسئولان و کارگزاران نظام را به رعایت عدالت، توجه به توده‌ی مردم و حفظ ارزش‌های دینی دعوت می‌نمود.

تقویت و دفاع از نظام اسلامی و ولایت

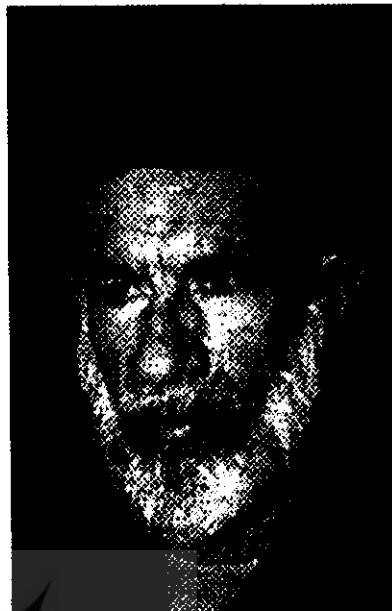
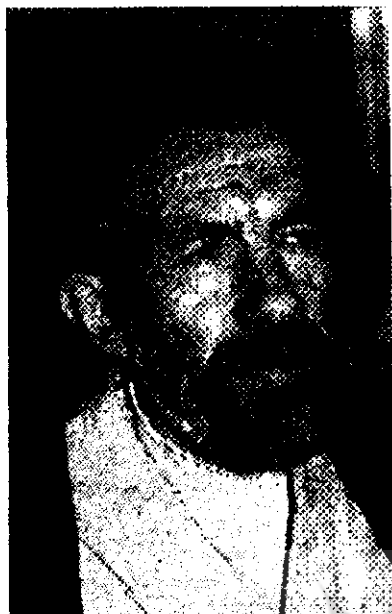
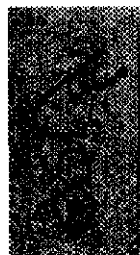
با شروع جنگ تحمیلی، با لباس رزم در جبهه حاضر شد و در کنار شهید دکتر چمران به سازماندهی نیروهای مردمی پرداخته، شخصاً به مأموریت‌ها و عملیات رزمی شناسایی می‌رفت. در یکی از همین مأموریت‌ها، به اسارت دشمن یعنی در آمد.

در دوران اسارت با تمسک به سیره‌ی ائمه‌ی معصومین علیهم‌السلام (با معنویت، سعه صدر، حلم و بردباری فوق‌العاده) مکر و حيله مأموران دشمن را بی تأثیر نمود و شمع محفل اسیران ایرانی گشت.

در جهت تقویت روحیه، ایمان و مقاومت آنان از هیچ اقدام و ایثاری دریغ نکرد و به تعبیر رهبر معظم انقلاب اسلامی «همچون خورشیدی بر دل‌های اسیران مظلوم می‌تابید و چون ستاره‌ی درخشانی، هدف و راه را به آنان نشان می‌داد و چون ابری فیاض، امید و ایمان را بر آنان می‌بارید.»

پس از آزادی، همراهی با آزادگان و رفع مشکلات آنان را، وظیفه خود می‌دانست و در این راستا هیچ سختی و مشکلی مانع او نشد.

مرحوم ابو ترابی در دوره‌ی بعد از اسارت نیز، هرگز به زندگی شخصی فکر نکرد و به آن اولویت نداد. خانواده صبور و

اسلامی، با پای پیاده هر ساله از حرم امام خمینی علیه السلام به زیارت بارگاه ملکوتی حضرت علی ابن موسی الرضا علیه السلام می رفت. در این مسیر جمعی از آزادگان و دوستداران اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام او را همراهی می کردند.

سرانجام آن مجاهد خستگی ناپذیر در تاریخ (۷۹/۳/۱۲) در حالی که به همراه پدر بزرگوارش حضرت آیت الله حاج سید عباس ابوترابی علیه السلام عازم مشهد مقدس و زیارت حضرت ثامن الحجج علیه السلام بودند به لقاء... پیوستند.

روحشان شاد و راهشان پر رهرو باد.

فقیه را واجب و ضروری می دانست. نسبت به شخص مقام معظم رهبری، حضرت آیت الله خامنه ای، ارادت و اعتقاد ویژه ای داشت. اطاعت از ایشان و تقویت معظم له را در هر مجلس و محفلی متذکر می شد و پیوسته یادآوری می کرد که «مبادا بری چرب و شیرین دنیا و بر اثر غفلت، به ارزش های انقلاب اسلامی و دست آوردهای دفاع مقدس پشت نماییم.»

عشق به خدای متعال و معصومین علیهم السلام در لحظه لحظه حیات، در سراسر وجود او نمایان بود و در دهه ی اخیر در تعطیلات تابستانی مجلس شورای